

Sygn. akt VII Ka 676/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Wach

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn – Południe w Olsztynie Anny Grygo–Janusz,

po rozpoznaniu w dniu 07 września 2021 r.

sprawy:

1/ P. M. (1) ur. (...) w N., syna Z. i D. z domu J.,

oskarżonego z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 21§2 kk w zw. z art. 271§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12§1 kk,

2/ S. M. (1) ur. (...) w O., córki R. i N. z domu C.,

oskarżonej z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk w zb. z art. 272 kk w zb. z art. 273 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12§1 k,

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońców oskarżonych,

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 czerwca 2021r. , sygn. akt (...)

I zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- przy zastosowaniu art.4§1 kk w ramach rozstrzygnięcia z pkt I sentencji w miejsce kary ograniczenia wolności na podstawie art.13§1 kk i art.286§1 kk w zw. z art.21§2 kk i art.271§1 kk w zw. z art.11§2 kk i art.12§1 kk opierając wymiar kary o art.14§1 kk i art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk i art.37 a kk orzeka wobec oskarżonego P. M. (1) karę 200 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 80 (osiemdziesięciu) zł,

- uchyla rozstrzygnięcie z pkt II sentencji,

II w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III zasądza od oskarżonych P. M. (1) i S. M. (1) koszty sądowe za postępowanie odwoławcze po 1/3 części od każdego z nich, w tym opłatę za obie instancje od P. M. (1) w kwocie 1600 (tysiąc sześćset) zł i opłatę od S. M. (1) w kwocie 600 (sześćset) zł za drugą instancję.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE	
---------------------	--

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 676/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie(...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońcy oskarżonych P. I S. M. (1)

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>I Prokurator w zakresie orzeczenia o karze tj. co do pkt II. sentencji wyroku, na korzyść oskarżonego P. M. (1)</p> <p>wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego w innym wypadku, aniżeli w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu tj. przepisu art. 33§ 2 k.k. poprzez jego błędne zastosowanie i orzeczenie wobec oskarżonego w pkt II. kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki po 30 złotych, w sytuacji, w której wobec oskarżonego orzeczono karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej i kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30</p>	<p># zasadny zarzut prokuratora</p> <p># częściowo zasadny zarzut obrońcy oskarżonego P. M. co do rozstrzygnięcia z pkt II sentencji</p> <p># niezasadne zarzuty obrońców co do istoty sprawy</p>

godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy kara grzywny na podstawie art. 33 § 2 k.k. może być wymierzona jedynie obok kary pozbawienia wolności, wskutek czego powyższe orzeczenie nie odpowiada prawu;

II obrońca oskarżonych adwokat M. K. wyrokowi zarzucił. obrazę przepisu prawa materialnego tj.

1/ Art. 6 ust. 2 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 09 marca 2016 roku w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym (Dz.U.U.E.L.20 16.65.1) - poprzez jego pominięcie.

2) Art. 271 § I k.k. - w stosunku do oskarżonego P. M. (1), w zakresie w jakim Sąd uznał, iż doszło do poświadczenia nieprawdy w umowie o pracę, w sytuacji, gdy umowa o pracę jest sporządzana, a nie wystawiana.

2/ obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia tj.

1.Art. 4 k.p.k. I 7 k.p.k. poprzez dowolną, a nie swobodną, ocenę zgromadzonych w sprawie dowodów, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, polegającą na uznaniu wyjaśnień oskarżonych, w zakresie, w jakim nie przyznają się oni do zarzucanych im czynów, za niewiarygodne, w sytuacji gdy znajdują one oparcie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym przede wszystkim w uznanych za wiarygodne zeznaniach świadków,

a także dokumentach z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;

2.Art. 7, art. 9, art. 410 i art. 424 * 1 pkt 1 k.p.k. poprzez naruszenie zasady obiektywizmu i nieuwzględnieniu przy wyrokowaniu i w uzasadnieniu wyroku całości okoliczności ujawnionych w toku rozprawy sądowej poprzez uznanie za istotne jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonych, a nie uwzględnienie okoliczności świadczących na ich korzyść, przekroczeniu zasady swobodnej oceny dowodów i dokonaniu ich dowolnej oceny, polegające na:

a)Dowolnej ocenie zeznań świadka M. S. (1), której zeznania uznane zostały za wiarygodnie częściowo, w zakresie w jakim świadek wskazała, że oskarżona S. M. (1) świadczyła pracę na rzecz (...) sp. z o.o.;

b)Dowolnej ocenie zeznań świadka G. K., której zeznania zostały uznane za wiarygodne, w zakresie w jakim świadek potwierdziła wykonywanie pracy przez oskarżoną S. M. (2) na rzecz (...) sp. z o.o.

c)Dowolnej ocenie zeznań świadka G. G. (1), której zeznania zostały uznane za wiarygodne, w zakresie w jakim świadek potwierdziła wykonywanie pracy przez oskarżoną S. M. (1) na rzecz (...) sp. z o.o.

d)Dowolnej ocenie zeznań świadka M. S. (2), poprzez uznanie jego zeznań za nieistotne, w sytuacji gdy są one zbieżne z zeznaniami świadków M. S. (1), G. K. oraz G. G. (1);

e)Dowolnej ocenie zeznań świadka Ł. M., poprzez uznanie jego zeznań za nieistotne, w sytuacji gdy są one

zbieżne z zeznaniami świadków M. S. (1), G. K. oraz G. G. (1)

f) pominięciu okoliczności wynikających z uznanych za wiarygodne dokumentów z postępowania ZUS tj. świadczenia pracy przez oskarżoną S. M. (1), a wskazane w pismach K. R. z maja i czerwca 2018r.

g) Dowolnej ocenie zeznań świadka K. R., którego zeznania sąd uznał za wiarygodne, w sytuacji gdy:

- Zeznania te pozostają w sprzeczności z dokumentacją, również uznaną za wiarygodną, a pochodzącą od tego świadka i wysłaną do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w maju i czerwcu 2018r.

- Zeznania te pozostają w sprzeczności z zeznaniami pozostałych świadków, których zeznania Sąd uznał za wiarygodne, tj. G. G. (1) i G. K.;

- Do zmiany stanowiska wyrażanego przez świadka w pismach do ZUS nastąpiło po wejściu w konflikt z oskarżonymi;

h) Dowolnej ocenie zeznań świadka P. P. (2), której zeznania sąd uznał za wiarygodne, w sytuacji gdy świadek wpierw twierdziła, że żadnej umowy o pracę nie podpisywała, a gdy okazało się, że podpis należy do niej, to zmieniła wersję na „przedkładanie jej” dokumentów do podpisu;

3/ 424 § 1 pkt 2) w zakresie, w jakim Sąd nie wyjaśnił, dlaczego uznał, iż:

a) Oskarżona S. M. (1) działała z zamiarem umyślnym;

b) Oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu oraz byli w

świadomości i woli wspólnej działalności;

c) Umowa o pracę może być przedmiotem wykonawczym przestępstwa z art. 271 § 1 k.k.

d) Oskarżony doprowadził do powstania ZUS ZUA i Z-3;

3/ Na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. w zw. z art. 427 § 2 k.p.k., wynikające z ww. naruszeń przepisów postępowania, błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na treść orzeczenia tj.

1. Błędne ustalenie, iż umowa o pracę S. M. (1) miała charakter pozorny, w sytuacji gdy świadkowie wskazali wykonywane czynności, a Sąd pominął również aspekty związane z gotowością do pracy;

2. Błędne ustalenie, iż oskarżona S. M. (1) działała w zamiarze bezpośrednim uzyskania poświadczenia nieprawdy od lekarza uprawnionego do wystawienia zwolnienia lekarskiego, w sytuacji gdy posiadając umowę o pracę, wykonując swoje obowiązki oraz będąc w ciąży takie zaświadczenie jej przysługiwało;

3. Błędne ustalenie działania oskarżonych wspólnie i w porozumieniu, podczas gdy żaden z zebranych dowodów nie wykazuje jaką oskarżeni mieli mieć rolę albo wkład w zarzucany im czyn;

4. Błędne ustalenie, iż oskarżeni działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w sytuacji, gdy ich sytuacja materialna była lepsza niż stabilna;

5. Błędne ustalenie, iż oskarżony P. M. (1) doprowadził do sporządzenia ZUS ZUA oraz zaświadczenia

płatnika składek Z-3, w sytuacji gdy brak jest dowodów wskazujących na taką okoliczność, jak również Sąd ustalił, że dokument uprawniający do ich sporządzenia dostarczyła oskarżona;

III obrońca oskarżonych radca prawny J. Ł. (1) wyrokowi zarzucił:

1/ Na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 427 § 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, tj.: art. 52k.p.k., art.7 k.p.k.wzw.z art. 41Ok.p.k.i art. 4241 pkt 1i2k.p.k., co skutkowało naruszeniem swobodnej oceny dowodów, poprzez:

a)preferowanie dowodów obciążających oskarżonych przy jednoczesnym odrzuceniu dowodów przemawiających na korzyść oskarżonych w postaci zeznań świadków M. S. (3), G. K., G. G. (1), M. S. (2) oraz Ł. M.;

b)uznanie wyjaśnień oskarżonych, w zakresie, w jakim nie przyznają się oni do zarzucanych im czynów, za niewiarygodne w sytuacji gdy znajdują one oparcie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, w tym przede wszystkim w uznanych przez Sąd I instancji za wiarygodne zeznaniach świadków, a także dokumentach z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;

c)uznanie za wiarygodne zeznań świadka M. S. (3) jedynie w części, w której zeznała ona, że jest pracownikiem oskarżonego P. M. (1) i wykonywała pracę w Zajeździe (...) oraz uznanie za niewiarygodne zeznań tego świadka w pozostałym zakresie, w tym w części w jakiej świadek ten zeznał, iż oskarżona S.

M. (1) wykonywała pracę na rzecz spółki Gospodarstwo (...) sp. z o. o. w L.;

d)uznanie, że świadek G. K. nie potrafiła podać żadnych szczegółów dotyczących zatrudnienia oskarżonej S. M. (1) w spółce Gospodarstwo (...) sp. z o. o. w L., podczas gdy świadek ten wskazał, iż widywał oskarżoną w biurze w gospodarstwie w L., co koresponduje z zeznaniami świadka M. S. (3), zgodnie z którymi oskarżona przez krótki czas wykonywała pracę w biurze w gospodarstwie w L., a następnie kontynuowała tę pracę w biurze w Zajeździe (...);

e)pominięcie zeznań świadka G. G. (1) w zakresie w jakim w toku postępowania przygotowawczego zeznała, że oskarżona S. M. (1) pracowała w spółce Gospodarstwo (...) sp. z o. o. w L. i jej zatrudnienie nie było fikcyjne, pomimo uznania zeznań tego świadka za wiarygodne;

f)uznanie, że z zeznań świadka M. S. (2) nie wynika, aby oskarżona S. M. (1) świadczyła pracę na rzecz spółki Gospodarstwo (...) (...) W L., podczas gdy świadek ten wskazywał, iż oskarżona kontaktowała się z nim w celu zlecenia mu wykonania usług na rzecz gospodarstwa rolnego prowadzonego przez ww. spółkę, a następnie regulowała na jego rzecz wynagrodzenie z tego tytułu, co powinno świadczyć o tym, że oskarżona wykonywała pracę na rzecz ww. spółki;

g)przyjęcie, że świadek Ł. M. zaprzeczył, aby oskarżona S. M. (1) wykonywała pracę w gospodarstwie prowadzonym przez spółkę Gospodarstwo (...) sp. z o. o. w L. oraz iż oskarżona nie była zatrudniona w tej spółce, podczas gdy ww. świadek zeznał, że

oskarżona była pracownikiem spółki oraz wykonywała pracę na jej rzecz;

h)uznanie za wiarygodne zeznań świadka K. R., podczas gdy świadek ten pozostaje w głębokim konflikcie z oskarżonym P. M. (1), co miało bezpośredni wpływ na złożenie przez tego świadka niezgodnych z prawdą zeznań intencjonalnie ukierunkowanych na zaszkodzenie oskarżonym, a nadto zeznania tego świadka są sprzeczne z jego zeznaniami oraz pisemnymi wyjaśnieniami składanymi w postępowaniu kontrolnym, które to dokumenty Sąd I instancji uznał za wiarygodne;

i)uznanie za wiarygodne zeznań świadka P. P. (2), podczas gdy początkowo zeznawała ona, że w ogóle nie zawierała umowy o pracę z oskarżoną S. M. (1), a następnie - wówczas gdy okazało się, iż jej podpis widnieje na tej umowie - zmieniła przedstawianą wersję wydarzeń, wskazując, że przedmiotowa umowa o pracę została jej przedłożona do podpisania przez oskarżonego P. M. (1).

2/ Na mocy art. 438 pkt 3 k.p.k. zaskarżonemu orzeczeniu również błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mające bezpośredni wpływ na treść orzeczenia polegające na:

a) błędnym uznaniu, że umowa o pracę zawarta pomiędzy oskarżoną S. M. (1) a spółką Gospodarstwo (...) sp. z o. o. w L. miała charakter pozorny, podczas gdy świadkowie M. S. (3), G. K., G. G. (1), M. S. (2) oraz Ł. M. wskazywali, że oskarżona świadczyła pracę na rzecz ww. spółki;

b) błędnym uznaniu, że oskarżona S. M. (1) działała w zamiarze bezpośrednim uzyskania poświadczenia nieprawdy od lekarza uprawnionego do wystawienia zwolnienia lekarskiego, podczas gdy oskarżona pozostawała w stosunku pracy ze spółką Gospodarstwo (...) sp. z o. o. w L. oraz wykonywała pracę na rzecz tej spółki, co oznacza, iż oskarżona miała prawo do uzyskania przedmiotowego zwolnienia lekarskiego;

c) błędnym przyjęciu, jakoby oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie roli oskarżonych bądź też ich wkładu w zarzucany im czyn;

d) błędnym przyjęciu, że oskarżeni działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, podczas gdy sytuacja finansowa oskarżonych w żadnym razie nie uzasadniała podejmowania przypisywanych im działań, albowiem sytuacja finansowa i majątkowa oskarżonych czyniła ich osobami bardzo zamożnymi;

e) błędnym ustaleniu, że oskarżony P. M. (1) doprowadził do sporządzenia dokumentów w postaci zgłoszenia (...) oraz zaświadczenia płatnika składek Z-3, podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w żadnym razie nie pozwala na powzięcie tego typu ustalenia.

3/W oparciu o art. 438 pkt 1 k.p.k. W Zw. Z art. 427 § 2 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi ponadto obrazę przepisów prawa materialnego, tj.:

a) art. 271 § 1 k.k. - w stosunku do oskarżonego P. M. (1) - poprzez uznanie przez Sąd I

	<p>instancji, że oskarżony dopuścił się poświadczenia nieprawdy w umowie o pracę, podczas gdy powołany przepis wyraźnie wskazuje, że przedmiotem przestępstwa poświadczenia nieprawdy może być jedynie taki dokument, który można „wystawić” (przez funkcjonariusza publicznego lub inną osobę upoważnioną do wystawienia dokumentu), a nie sporządzić i zawrzeć tak jak umowę o pracę, która w swej treści nie zawiera poświadczenia, któremu przypisuje się cechę zaufania publicznego;</p> <p>b)art. 33 § 2 k.k. - w stosunku do oskarżonego P. M. (1) - poprzez orzeczenie wobec oskarżonego grzywny obok kary ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej i kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, podczas gdy przepis art. 33 § 2 k.k. daje jedynie możliwość wymierzenia grzywny obok kary pozbawienia wolności, gdy sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacje obrońców co do istoty sprawy nie zasługują na podzielenie a z uwagi na praktyczną tożsamość zarzutów możliwe jest jednoczesne się do nich ustosunkowanie.</p> <p>Na wstępie podnieść należy, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie okoliczności stanu faktycznego, jak również winy oskarżonych. Wbrew zarzutom</p>		

obrońców, dokonana przez Sąd I instancji analiza materiału dowodowego jest wnikliwa i jasna, odpowiadająca dyrektywom określonym w art. 4 k.p.k., a przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego uznaniem winy małżonków M.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w obszernym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, którą Sąd Okręgowy próbuje i należy jedynie zaakcentować te elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska obu obrońców.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących dokonania dowolnej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, stwierdzić należy, iż ustalony stan faktyczny w niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości. Sąd I instancji prawidłowo, w oparciu o zebrany materiał dowodowy odtworzył przebieg zdarzenia, oceniając dowody w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. Tym samym ustalenia faktyczne w zakresie ustalonego zachowania nie wykraczały poza ramy swobodnej oceny dowodów albowiem poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów,

których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sędziowskim przekonaniem. Natomiast zarzut obrazy art. 7 k.p.k. jest tylko wtedy skuteczny gdy skarżący wykaże, że sąd orzekający - oceniając dowody - naruszył wskazane zasady.

Również zarzut apelacji w zakresie rzekomego błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia oraz nieprawidłowej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, które miały mieć wpływ na treść wyroku także nie są zasadne, albowiem sam fakt, iż skarżący nie zgadza się z oceną dokonaną przez Sąd I instancji nie oznacza, że jest ona nieprawidłowa. Analiza pisemnego uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, wbrew twierdzeniom obrońców oskarżonych wskazuje, że Sąd I instancji dokonał prawidłowego ustalenia stanu faktycznego. Zauważyć wreszcie w tym miejscu należy, że pomimo wielości przedstawionych zarzutów i obszerności argumentacji zawartej w apelacjach w istocie sprowadzają się one do polemiki z prawidłową oceną dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy.

W tym miejscu podnieść należy, że Sadem I instancji oskarżeni nie przyznawali się do popełnienia zarzucanych im czynów oraz odmówili złożenia wyjaśnień. Pomimo takiego stanowiska obojga małżonków M. Sąd Rejonowy zasadnie uznał, że **stosunek pracy pomiędzy S. M. (1), a Gospodarstwem (...) sp. z o.o. z siedzibą w Ł. nie posiadał cechy stosunku pracy w rozumieniu art.**

22 kp, tj. a tym samym zawarta umowa o pracę miała charakter pozorny, nakierowany na uzyskanie świadczeń związanych z urodzeniem dziecka przez oskarżoną.

Stanowisko oskarżonych prawidłowo Sąd I instancji uznał za niewiarygodne albowiem pozostaje ono w sprzeczności z poczynionymi w sprawie ustaleniami, opartymi na zeznaniach świadków oraz dokumentach, w tym ustaleń organów kontrolnych.

Podkreślenia wymaga, że stanowisko – administracyjno-biurowe na którym rzekomo została zatrudniona S. M. (1) powstało faktycznie wtedy, gdy jej mąż tj. oskarżony P. M. (1) wykupił udziały w spółce (...) i stał się faktycznie osobą zarządzającą w spółce. Co istotne w tym zakresie nie odbył się żaden konkurs. P. P. (2), która podpisała umowę o pracę z oskarżoną nie wskazywała, aby prowadziła jakiekolwiek postępowanie weryfikacyjne kandydatów i rozpatrywała podania w tym zakresie a jej samej przedstawiono właśnie jedynie do akceptacji przedmiotową umowę. Sąd I instancji zasadnie dał wiarę zeznaniom tego świadka albowiem brak jest podstaw aby zakwestionować jej relację. P. P. podała przy tym, że S. M. (1) nie pracowała w spółce; faktycznie bywała na terenie gospodarstwa, ale jej wizyty miały jedynie charakter prywatny. Świadek zaprzeczyła, aby miała współpracować z S. M. (1) i zaznaczyła, że nie było potrzeby podpisywania przez oskarżoną faktur. Właśnie z uwagi na skalę działalności Gospodarstwa (...) i związaną z tym faktyczną

ilość pracy biurowej nie było potrzeby zatrudniania dodatkowych pracowników, a samej P. P. nie miała żadnej wiedzy na temat zamawiania przez oskarżoną nowych towarów lub rzeczy dla gospodarstwa (...). Znamienne jest także i to, że w czasie nieobecności S. M. na jej miejsce nie zatrudniono żadnej nowej osoby co ewidentnie świadczy, iż rzekome zatrudnienie oskarżonej nie miało żadnego gospodarczo uzasadnionego celu. S. M. nie wykonywała pracy na rzecz pracodawcy, w sposób stały, przez 8 godzin dziennie. Co więcej, żaden ze świadków nie potwierdził, aby S. M. (1) miała prowadzić negocjacje przy zakupie pasz, pilnować i segregować dokumenty.

G. G., która sporządziła zgłoszenie do ubezpieczenia oskarżonej nie miała wiedzy na temat zakresu obowiązków S. M.. Istotne jest, że mimo stanowiska, które rzekomo oskarżona miała zajmować świadek nie kontaktowała się bezpośrednio z S. M., ale z M. S. (3) i to tej ostatniej oddawała dokumenty. Tymczasem to przecież S. M. (1) została zatrudniona w Gospodarstwie (...) na stanowisku administracyjno- księgowym a M. S. (3) pracowała w innej z firmie oskarżonego a zatem to oskarżona w ramach swoich obowiązków wynikających z umowy o pracę i w zakresie działalności gospodarstwa (...) winna się zajmować przekazywaniem dokumentów księgowej.

Z powyższą relacją korespondują zeznania K. R., który kategorycznie stwierdził, że P. M. (1) miał 100 procent udziałów i w firmie „robił co chciał”; „Kazał podpisać” umowę ze swoją żoną choć P. P. (2), która w tym czasie była

prezesem miała przed tym „opory”. Wymieniony wskazał, że S. M. (1) została dlatego zatrudniona ponieważ zaszła w ciążę a dowiedział się o tym i o powodzie zatrudnienia wymienionej od samego P. M. (1). Wprawdzie wymieniony pozostawał w konflikcie z oskarżonym, jednakże ta okoliczność faktycznie nie rzutuje na kształt jego relacji w zakresie pozorności umowy o pracę oskarżonej.

Prowadzone w Gospodarstwie postępowanie kontrolne ZUS nie pozwoliło na ustalenie, czym faktycznie miała by się zajmować S. M. (1) i jakie miała mieć godziny pracy. Przesłuchani świadkowie przyznawali że S. M. (1) bywała w gospodarstwie z dziećmi i mężem., ale jej wizyty miały charakter prywatny. Wskazują na to zeznania: A. Ł., M. B. i R. R..

Wprawdzie M. S. przyznał, że gdy wykonywał usługi dla oskarżonego to jego żona przekazywała mu pieniądze ale zarazem nie potrafił potwierdzić faktu jej zatrudnienia. Wymieniony przyznał, że robił usługi dla oskarżonego i bywało tak, że odbierał od oskarżonej wynagrodzenie w ich domu. Świadek Ł. M. początkowo w swoich zeznaniach nie potrafił podać czy S. M. (1) pracowała w gospodarstwie i była tam zatrudniona. Bywała z mężem i dziećmi i od czasu do czasu „w ramach” kontroli „zajmowała się papierkami”. Następnie wymieniony podał, że spółka (...) zatrudniała S. M. (1), ale faktycznie nie potrafił powiedzieć kiedy i co konkretnie miała robić S. M. (1).

Nawet zatem analiza relacji tych dwóch ostatnich świadków oraz przedstawiane przez nich okoliczności w istocie nie

potwierdzają faktu zatrudnienia S. M. na umowę o pracę.

Także M. S. (3), która podawała, że S. M. (1) jej zdaniem miała pracować zdalnie z Zajazdu (...) i zamawiać paszę, białka, robić przelewy oraz jeździć po Polsce przyznała także, że oskarżona pracowała również z Ł. a dopiero następnie w Zajeździe, ostatecznie nie potrafiła podawać żadnych konkretnych informacji związanych z zatrudnieniem S. M. (1), mimo że rzekomo miały pracować w jednym biurze i ich biurka stały obok siebie.

G. K., która pracowała w Gospodarstwie i знаła osoby zatrudnione także nie potrafiła podać żadnych szczegółów dotyczących zatrudnienia S. M. (1) a ta ostatnia tam się „pojawiła”, przy czym świadek nie wiedziała czy była tam zatrudniona czy była jedynie osobą towarzyszącą mężowi.

Wbrew zarzutom skarżących także w ocenie Sądu Okręgowego ani sytuacja finansowa spółki ani jej działalność faktycznie nie uzasadniała zatrudnienia dodatkowego pracownika. Stanowisko, na które rzekomo została zatrudniona oskarżonego S. M. (1) przecież nie istniało w przed jej zatrudnieniem i co znamienne następnie nie zatrudniono żadnej osoby w czasie nieobecności oskarżonej w pracy. Wreszcie zasadnie podkreślono, że zatrudnienie w Gospodarstwie (...) nie było liczne a samo wynagrodzenie pracowników nie przekraczało najniższego krajowego wynagrodzenia. Tymczasem S. M.

(1) otrzymała wynagrodzenie rzędu 4 000 zł.

W tym stanie rzeczy brak jest jakichkolwiek podstaw dla zakwestionowania dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń w sprawie. Zebrany materiał dowodowy, który został prawidłowo oceniony przez Sąd Rejonowy pozwalał na przypisanie oskarżonym zarzucanych im czynów- porównaj argumentację jak na k. 477 – 477 odw.

Natomiast co do zarzutu rzekomej obrazy prawa materialnego tj. art.271§1 kk, to wskazać należy, że umowa o pracę wywoływała skutki „na zewnątrz” albowiem miała ona doprowadzić do uzyskania dla oskarżonej świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Tym samym w żadnym wypadku nie można uznać, iż w sprawie nie doszło do wystawienia przez uprawnioną osobę dokumentu, który poświadczał nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Zachowanie P. M. do doprowadziło do wystawienia takiego fikcyjnego dokumentu a S. M. miał z takiego zachowania w odpowiedni sposób skorzystać.

(...) prokuratora oraz obrońcy P. M. (radcy prawnego J. Ł.) wniesione na korzyść oskarżonego są w pełni zasadne albowiem jak wynika z treści uzasadnienia jak na k. 478 odw. rozstrzygnięcie z pkt II sentencji było wynikiem błędnej redakcji przy przygotowaniu projektu wyroku.

Wniosek

1/ obrońców o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych;

zasadny wniosek o uchylenie rozstrzygnięcia z pkt II sentencji

<p>ewentualnie o uchyleni zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, 2/ prokuratora i obrońcy P. M. o uchylenie rozstrzygnięcia z pkt II sentencji</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny wniosek o uniewinnienie oskarżonych</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn wskazanych powyżej wniosek obrońców o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonych nie był zasadny.</p> <p>Na uwzględnienie zasługiwał wniosek prokuratora i obrońcy P. M. o uchylenie rozstrzygnięcia z pkt II sentencji albowiem brak było podstaw do orzekania kary grzywny obok kary ograniczenia wolności.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 czerwca 2021r. , sygn. (...)</p> <p>I zmieniono w ten sposób, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przy zastosowaniu art.4§1 kk w ramach rozstrzygnięcia z pkt I sentencji w miejsce kary ograniczenia wolności na podstawie art.13§1 kk i art.286§1 kk w zw. z art.21§2 kk i art.271§1 kk w zw. z art.11§2 kk i art.12§1 kk opierając wymiar kary o art.14§1 kk i art.286§1 kk w zw. z art.11§3 kk i art.37 a kk orzeczono wobec oskarżonego P. M. (1) karę 200 (trzystu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 80 (osiemdziesięciu) zł, - uchylono rozstrzygnięcie z pkt II sentencji i w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy. 		
Zwi ęz le o powodach zmiany		
<p>Mając na uwadze okoliczności sprawy oraz właściwości i warunki osobiste P. M. oraz chcąc zapewnić wewnętrzną sprawiedliwość wyroku w miejsce kary ograniczenia wolności orzeczono wobec niego karę grzywny, przy czym wartość stawki ukształtowano mając na uwadze jego możliwości finansowe.</p> <p>Na uwzględnienie zasługiwał wniosek prokuratora i obrońcy P. M. o uchylenie rozstrzygnięcia z pkt II sentencji albowiem brak było podstaw do orzekania kary grzywny obok kary ograniczenia wolności.</p>		

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.

Zwięzłe o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięzłe o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III	Zasądzono od oskarżonych P. M. (1) i S. M. (1) koszty sądowe za postępowanie odwoławcze po 1/3 części od każdego z nich, w tym opłatę za obie instancje od P. M.

(1) w kwocie 1600 (tysiąc sześćset) zł i opłatę od S. M. (1) w kwocie 600 (sześćset) zł za drugą instancję.

7. **PODPIS**

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonych P. i S. M. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	3		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonych P. i S. M. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 9 czerwca 2021 r. w sprawie (...)		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana